

Holger K. Nielsen (SF):

Jo, der er da tale om en meget politisk debat om nogle grundholdninger til boligpolitikken: om det er ejerboligerne, der skal fremmes og forsvares, eller man ønsker det, vi kalder en mere solidarisk boligpolitik.

Der er imidlertid efterhånden kommet et trylleord, når man snakker boligpolitik. Det er: Man skal have nogle langsigtede løsninger. Det hører man næsten altid blive sagt, og det interessante er, at man aldrig får at vide, hvad det er for langsigtede løsninger, de pågældende boligpolitikere tænker på.

Nu så jeg i sidste uge i Det Fri Aktuelt, at boligministeren har et bud på en langsigtet løsning på det, vi har siddet og snakket om her år efter år, og det går på, at hun er enig med direktøren for Boligselskabernes Landsforening, Gert Nielsen, om, at vi skal helt bort fra kvotesystemet. Jeg havde egentlig håbet på, at hun havde uddybet det lidt her i dag, når vi nu snakker om boligkvoter. Det var dog en ganske markant udtalelse. Men desværre fik vi ikke nogen uddybning i svaret fra boligministeren.

Jeg vil da godt høre, om boligministeren, når hun taler om langsigtede boligpolitiske løsninger, mener, at det er noget, hun vil arbejde videre på, eller det bare var en lille frisk bemærkning, der kom i det pågældende interview.

Så var jeg meget skuffet over, at der overhovedet ikke blev svaret på problemet med ungdomsboligerne. Som jeg sagde i mit første indlæg, synes jeg, det er pinligt, at man sommer efter sommer oplever, at næsten alle politikere siger: Nu skal vi have en løsning på ungdomsboligproblemet. Det oplever vi faktisk næsten hver sommer, men så kommer den triste hverdag, det er ikke et medieanliggende længere, og vi oplever forslag til nedskæringer. Og når nu også boligministeren her i sommer udtrykte sin interesse for ungdomsboligproblemet, synes jeg, at hun godt kunne have svaret på de spørgsmål, der blev stillet, og de kritiske bemærkninger, der kom om nedskæringerne på ungdomsboligområdet. Det skuffer mig faktisk meget, at der slet ikke var kommentarer til en så vital del af lovforslaget.

(Kort bemærkning).

Jørgen Estrup (RV):

Det var hr. Holger K. Niensens bemærkninger om ungdomsboligerne, som fik mig på ta-

lerstolen igen, fordi jeg ikke havde tid til at sige noget om det i mit første indlæg.

Jeg synes, der måske er grund til, at vi overvejer, hvad det er, vi har brug for på ungdomsboligområdet. For det er jo ikke vejen frem at fortsætte med en høj kvote, hvis vi faktisk ikke kan få den afsat.

Vi har altså et problem med at få afsat kvoten. Vi har også et problem med at få bygget ungdomsboliger eller kollegier, eller hvad det nu skal være, de steder, hvor der faktisk er brug for dem. Derfor synes jeg egentlig, det var på tide, at vi overvejede, hvordan dette problem skal løses, og i hvilket omfang det kan løses – med statens støtte, med kommunal støtte, ad anden vej uden de pågældende offentlige myndigheders støtte. Det synes jeg var på tide.

Jeg er enig med hr. Holger K. Nielsen i, at det ikke er vejen frem blot at sætte sig roligt tilbage i stolen og se de årlige ansøgninger og køer i august-september, selv om ansøgerne jo på en eller anden måde finder vej ind på boligmarkedet.

(Kort bemærkning).

Holger K. Nielsen (SF):

Jo, jeg synes, der kunne være grund til at tage fat på det, som hr. Jørgen Estrup siger, men det ligger jo slet ikke i regeringens lovforslag. Jeg har på fornemmelsen, at når man flyttede 500 boliger fra ungdomsboligkvoten til den almenyttige kvote i forhold til de første udmeldinger, der kom, så var det for ligesom at få tallene på den almenyttige kvote til at se pænere ud. Det er sådan lidt fifleri, der ligger bag regeringens tanker her, har jeg på fornemmelsen.

Så siger man godt nok, at der ikke er så mange ansøgninger, men som hr. Svend Andersen siger: Lad os nu for det første få det nærmere belyst.

For det andet synes jeg også, det er værd at tænke på, at der jo i mange kommuner er en overordentlig negativ holdning til ungdomsboligbyggeri. Jeg står her med en artikel fra Information den 3. september 1988. Deri siger borgmesteren i Gentofte, Birthe Philip, følgende:

»At bruge grundene til ungdomsboliger er det samme som at sælge dem til priser langt under handelsværdien, fordi der er tale om statsstøttet byggeri. Det samme princip gælder selvfølgelig også andre former for støttet byggeri, men rammen er især snæver, når vi taler om ungdomsboliger.«